

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä toukokuuta 1998

N:o 331—341

SISÄLLYS

N:o		Sivu
331	Laki eräiden kiinteistöjen luovuttamisesta Helsingin kaupungille.....	1115
332	Laki sähkömarkkinalain muuttamisesta.....	1116
333	Laki potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain muuttamisesta.....	1118
334	Asetus valtakunnansyyttäjänvirastosta annetun asetuksen muuttamisesta.....	1119
335	Asetus satovahinkojen korvaamisesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	1120
336	Asetus kalastusasetuksen 52 §:n muuttamisesta.....	1121
337	Asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen 32 b §:n muuttamisesta.....	1122
338	Asetus kirjanpitoasetuksen 2 luvun 1 §:n muuttamisesta.....	1123
339	Opetusministeriön päätös Suomen Gurdwara Yhdyskunta -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan merkitsemisestä uskonnollisten yhdyskuntien rekisteriin.....	1124
340	Maa- ja metsätalousministeriön päätös eläimistä saatavien elintarvikkeiden tutkimuksia tekevästä laboratorioista.....	1127
341	Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön ilmoitus erästä ministeriön päätöksestä.....	1130

N:o 331

Laki

eräiden kiinteistöjen luovuttamisesta Helsingin kaupungille

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Valtion kiinteistölaitos oikeutetaan luovuttamaan Helsingin kaupungille Helsingin kaupungin Viikin Latokartanon kylän tilasta Wiks RN:o 1:27 yhteensä noin 343 000 m² suuruiset määräalat 38 500 000 markan kauppahinnasta ja muutoin määräämillään ehdoilla.

2 §
Tämä laki tulee voimaan 20 päivänä toukokuuta 1998.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

HE 235/1997
VaVM 1/1998
EV 9/1998

N:o 332

L a k i**sähkömarkkinalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun sähkömarkkinalain (386/1995) 3 §:n 12 ja 13 kohta ja 4 luku sekä
lisätään 3 §:ään uusi 14—16 kohta seuraavasti:

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

12) *ministeriöllä* valtioneuvoston ohjesäännössä (1522/1995) tarkoitettua asianomaista ministeriötä;

13) *sähkömarkkinaviranomaisella* viranomaista, jonka tehtävänä on sähkömarkkinoiden valvonta tämän lain mukaisesti;

14) *taseselvityksellä* kunkin tunnin aikana toteutuneiden sähkökauppojen selvittämistä, jonka tuloksena saadaan kunkin sähkömarkkinoiden osapuolen sähkötase ja tasepoikkeama;

15) *valtakunnallisella tasevastuulla* vastuuta koko valtakunnan sähkön tuotannon ja käytön tasapainon ylläpidosta kunkin tunnin aikana sekä vastuuta valtakunnallisesta taseselvityksestä; sekä

16) *tasesähköllä* sähköä, jolla valtakunnalliseen tasevastuuseen kuuluvia tehtäviä hoitava yksikkö (*tasesähköyksikkö*) tasapainottaa sähkömarkkinoiden osapuolen sähkönhankinnan ja sähköntoimituksen yhtä suuriksi.

4 luku

**Järjestelmävastuu,
tasevastuu ja taseselvitys**

16 §

Sähkömarkkinaviranomainen määrää sähköverkkoluvassa yhden kantaverkonhaltijan vastaamaan maamme sähköjärjestelmän teknisestä toimivuudesta ja käyttövarmuudesta sekä huolehtimaan valtakunnalliseen tasevastuuseen kuuluvista tehtävistä tarkoituksenmukaisella ja sähkömarkkinoiden osapuolten kannalta tasapuolisella ja syrjimättömällä tavalla (*järjestelmävastuu*).

Järjestelmävastuussa oleva kantaverkonhaltija voi asettaa järjestelmävastuun toteuttamiseksi tarpeellisia ehtoja sähkön siirtojärjestelmän sekä siihen liitettyjen voimalaitosten ja kuormien käyttämiselle.

Järjestelmävastuuseen määrätyn kantaverkonhaltijan tulee julkaista sekä ilmoittaa sähkömarkkinaviranomaiselle järjestelmävastuuseen liittyvien palvelujensa voimassa olevat myynti- ja hankintaehdot sekä niiden määrätymisperusteet, myynti- ja hankintahinnat

sekä niiden määräytymisperusteet samoin kuin 2 momentissa tarkoitettut ehdot.

Tarkempia säännöksiä järjestelmävastuun toteutustavasta ja sisällöstä voidaan antaa asetuksella.

16 a §

Valtakunnallisen tasevastuun hoitamiseen tarvittavan sähkön hankintaehtojen sekä tasesähkön kauppaehtojen on oltava tasapuolisia ja syrjimättömiä sähkömarkkinoiden osapuolille eikä niissä saa olla perusteettomia tai sähkökaupan kilpailua ilmeisesti rajoittavia ehtoja tai rajoituksia. Niissä on kuitenkin otettava huomioon sähköjärjestelmän toimintavarmuuden ja tehokkuuden vaatimat ehdot.

Tasesähkön hinnoittelun on oltava kohtuullista.

16 b §

Sähkömarkkinoiden osapuoli on vastuussa siitä, että osapuolen sähköntuotanto ja sähköhankintasopimukset kattavat osapuolen sähkönkäytön ja -toimitukset kunkin tunnin aikana (*tasevastuu*).

Tarkempia säännöksiä tasevastuun sisällöstä voidaan antaa asetuksella.

16 c §

Verkonhaltija ja muu sähkömarkkinoiden osapuoli ovat velvollisia huolehtimaan taseselvityksestä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Taseselvityksen tulee perustua sähkön mittaukseen tai mittauksen ja tyyppikuormituskäyrän yhdistelmään sekä toimituksia koskeviin ilmoituksiin siten kuin asetuksella säädetään. Ministeriö antaa tarkemmat säännökset tyyppikuormituskäyrästä, niiden soveltamisesta ja tarvittavista mittauksista.

Sen lisäksi, mitä 3 luvussa säädetään verkkopalveluista, on taseselvityspalveluja tarjottava tasapuolisin ja syrjimättömin ehdoin sähkömarkkinoiden osapuolille. Taseselvityspalveluiden tarjonnassa ei saa olla perusteettomia tai sähkökaupan kilpailua ilmeisesti rajoittavia ehtoja tai rajoituksia.

16 d §

Sähkömarkkinoiden osapuolet ovat velvollisia ilmoittamaan tasevastuun täyttämisen sekä taseselvityksen edellyttämiä sähkön tuotantoa, käyttöä ja toimituksia koskevia mittauksia ja muita tietoja siten kuin asetuksella säädetään. Ministeriö voi antaa tarkempia säännöksiä tiedonvaihdossa noudatettavista menettelytavoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1998.

Sähkömarkkinaviranomainen voi muuttaa järjestelmävastuuseen määrätyle kantaverkonhaltijalle myönnetyn sähköverkkoluvan ehtoja tämän lain säännösten edellyttämällä tavalla.

Järjestelmävastuuseen määrätyn kantaverkonhaltijan tulee järjestää valtakunnallinen tasevastuu tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisesti viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1999. Siihen saakka kantaverkonhaltija voi hoitaa valtakunnallisen tasevastuun sähkömarkkinaviranomaisen hyväksymällä tavalla.

Edellä 16 c §:n 2 momentissa tarkoitettu tyyppikuormituskäyräjärjestelmä otetaan käyttöön portaittain siten kuin asetuksella säädetään kuitenkin viimeistään 1 päivänä marraskuuta 1998.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 333

Laki

potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään potilaan asemasta ja oikeuksista 17 päivänä elokuuta 1992 annettuun lakiin
(785/1992) uusi 2 a § seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

2 a §

*Valtakunnallinen terveydenhuollon eettinen
neuvottelukunta*

Valtioneuvosto asettaa neljäksi vuodeksi
kerrallaan asianomaisen ministeriön yh-
teydessä toimivan valtakunnallisen tervey-
denhuollon eettisen neuvottelukunnan, jonka

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

tehtävänä on käsitellä terveydenhuoltoon ja
potilaan asemaan liittyviä eettisiä kysymyksiä
periaatteelliselta kannalta ja antaa niistä
suosituksia.

Neuvottelukunnan kokoonpanosta ja tehtävistä
säädetään tarkemmin asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1998.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä
lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 334

Asetus

valtakunnansyyttäjänvirastosta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Oikeusministerin esittelystä
lisätään valtakunnansyyttäjänvirastosta 11 päivänä maaliskuuta 1997 annettuun asetukseen (209/1997) uusi 13 a § seuraavasti:

13 a §

Virkamerkki

Yleisille syyttäjille annetaan valtakunnan-
syyttäjänviraston vahvistama virkamerkki.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Virkamerkki on pidettävä virantoimituksessa mukana ja vaadittaessa esitettävä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Jussi Järventaus*

N:o 335

Asetus**satovahinkojen korvaamisesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
kumotaan satovahinkojen korvaamisesta 24 päivänä lokakuuta 1975 annetun asetuksen (820/1975) 1 §:n 2 momentti ja 15 § sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 120/1991, sekä *muutetaan* 1 §:n 1 momentti sekä 13 §, sellaisina kuin niistä on 1 §:n 1 momentti mainitussa asetuksessa 120/1991, seuraavasti:

1 §

Satovahinkojen korvaamisesta annetun lain (530/1975), jäljempänä satovahinkolaki, 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuja kasvilajeja ovat syysvehnä, kevätvehnä, ruis, ohra, kaura, herne, peruna, sokerijuurikas, pelloheinä, viljelty laidunnurmi, nurmikasvien siemenet, rypsi, rapsi, seosviljaan sisältyvät kasvilajit ja viljellyt rehukasvilajit. Lisäksi edellä mainitussa lainkohdassa tarkoitettuja kasvilajeja ovat punajuurikas, porkkana, sipuli, kukka-kaali, valkokaali, pensaspapu ja herukat, joita viljellään kiinteähintaisessa sopimusviljelyssä tai järjestelmässä, jossa viljelijä toimittaa edellä mainitut tuotteensa markkinoille hedelmä- ja vihannesalan yhteisistä markkinajärjestelyistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2200/96 tarkoitettun hyväksytyyn tuottajaorganisaation kautta.

13 §

Viljelmäkohtaista korvausta satovahingosta voidaan maksaa enintään omavastuusuudella vähennettyyn satovahingon määrään asti. Päätöksen siitä, mikä osa mainitusta määrästä korvataan, tekee valtioneuvosto kuultuaan satovahinkoneuvottelukuntaa. Viljelmäkohtaisena korvauksena ei kuitenkaan makseta 500 markkaa pienempää määrää.

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä toukokuuta 1998.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa satuneiden satovahinkojen korvaamiseen sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 336

Asetus

kalastusasetuksen 52 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1982 annetun kalastusasetuksen (1116/1982) 52 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 1/1997, seuraavasti:

52 §

Kalastuksenhoitomaksu ja viehekalastusmaksu suoritetaan maa- ja metsätalousministeriön erillisille postisiirtotileille. Todistukseksi kalastuksenhoitomaksun ja viehekalastusmaksun suorittamisesta katsotaan sellainen maksukuitti tai maa- ja metsätalousministeriön taikka työvoima- ja elinkeinokeskuksen hyväksymän asiamiehen varmentama tosite, josta ilmenee, kenen puolesta maksu on suoritettu. Lyhytaikainen kalastuksenhoitomaksu ja viehekalastusmaksu ovat voimassa seitsemän vuorokautta maksupäivästä

tai muusta maksuhetkellä maksukuittiin erikseen merkitystä päivästä alkaen.

Maa- ja metsätalousministeriön ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen hyväksymän 1 momentissa tarkoitetun asiamiehen on tilitettävä keräämänsä kalastuksenhoito- ja viehekalastusmaksut valtiolle kalenterikuukausittain jälkikäteen siten kuin maa- ja metsätalousministeriö tai työvoima- ja elinkeinokeskus määrää.

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä toukokuuta 1998.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 337

Asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen 32 b §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista 4 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1256/1992) 32 b §, sellaisena kuin se on asetuksessa 258/1998, seuraavasti:

32 b §

Auton ja perävaunun valmistajan kilpeä koskevat vaatimukset

1. Auton ja sen perävaunun kilven on oltava 32 §:n 2 momentissa mainitun direktiivin mukainen, ja siihen on merkittävä selvästi ja häviämättömästi ainakin seuraavat tiedot alla mainitussa järjestyksessä:

- a) valmistajan nimi;
- b) M₁-luokan ajoneuvossa EY-tyyppihyväksyntänumero;
- c) ajoneuvon valmistenumero;
- d) suurin M₁- ja N₁-luokan ajoneuvolle rekisteröinnissä ja käytössä sallittu massa kuormattuna;
- e) suurin ajoneuvoyhdistelmälle rekisteröinnissä ja käytössä sallittu massa kuormattuna, jos M₁- ja N₁-luokan ajoneuvoa käytetään vetoajoneuvona;
- f) suurin M₁- ja N₁-luokan ajoneuvolle

rekisteröinnissä ja käytössä sallittu kullekin akselille kohdistuva massa, lueteltuna ajoneuvon etupäästä takaosaan; ja

g) puoliperävaunussa suurin rekisteröinnissä ja käytössä sallittu vetotapille kohdistuva massa.

2. Edellä 1 momentissa tarkoitetut tiedot saavat olla merkittyinä muun kuin sanotussa momentissa tarkoitetun ajoneuvon valmistajan kilpeen.

1. Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä toukokuuta 1998. Asetusta sovelletaan ajoneuvon, joka otetaan ensi kertaa käyttöön voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

2. N-luokan ajoneuvosta M₁-luokan ajoneuvoksi muutetun ajoneuvon, joka on näin muutettuna tyyppikatsastettu ennen 1 päivää tammikuuta 1998, saa 32 b §:n b kohdan vaatimuksen estämättä ottaa käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 2000.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 338

Asetus**kirjanpitoasetuksen 2 luvun 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1997 annetun kirjanpitoasetuksen (1339/1997) 2 luvun
 1 §:n 2 momentti seuraavasti:

2 luku

Toimintakertomus ja liitetiedot

1 §

Toimintakertomuksessa ilmoitettavat tiedot

 Toimintakertomus saadaan jättää laatimat-

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

ta, jos sekä päättyneellä tilikaudella että sitä välittömästi edeltäneellä tilikaudella on ylittynyt enintään yksi kirjanpitolain 3 luvun 9 §:n 2 momentissa säädetyistä rajoista. Tällöin on esitettävä liitetietona ne toimintakertomukselta edellytetyt tiedot, joista säädetään muualla kuin kirjanpitolaisissa.

 Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.
Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 339

Opetusministeriön päätös

Suomen Gurdwara Yhdyskunta -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan merkitsemisestä uskonnollisten yhdyskuntien rekisteriin

Annettu Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 1998

Opetusministeriölle osoitetulla kirjelmällä ovat opettaja Jaswant Juneja ja 20 muuta henkilöä, jotka ovat ilmoittaneet asuinpaikkansa ja ammattinsa, ilmoittaneet uskonnonvapauslain 13 §:n mukaisesti muodostaneensa Suomen Gurdwara Yhdyskunta -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan, jonka kotipaikka on Helsinki. Ilmoitukseen on liitetty selvitys yhdyskunnan uskontunnustuksesta ja julkisen uskonnonharjoituksen muodosta sekä hyväksytyt yhdyskuntajärjestys. Nämä kuuluvat:

Uskontunnustus

Sikhit uskovat pyhään kirjaan Sri Guru Granth Sahibiin, joka on kirjoitettu punjabin kielellä (pyhillä Gurumukhi-kirjaimilla). Sikhit uskovat yhteen Jumalaan. Mul Mantaran (uskon opin pääperiaatteen) mukaan on vain yksi Jumala. Hän on korkein totuus, Luoja, ilman pelkoa ja vihaa, kaikkialla läsnäoleva, joka hallitsee maailmaa. Hän ei ole syntynyt eikä kuole syntyäkseen uudelleen. Sikhit tunnustavat myös kaikkiaan kymmenen suurta opettajaa, guraa, joista Guru Nanak oli ensimmäinen ja Guru Gobind Singh viimeinen.

Uskonnonharjoituksen muoto

Jumalanpalvelus on kaksi kertaa päivässä, aamulla ja illalla. Gurdwaraan (temppeliin) saavuttaessa otetaan kengät pois jalasta, pestään kädet ja peitetään pää. Tämän jälkeen kumarretaan pyhän kirjan Sri Guru Granth Sahibin edessä ja rukoillaan ja lauletaan. Jumalanpalveluksessa voi kuka tahansa osaava henkilö toimia pappina tai ragina. Sikhi-temppelissä kaikille jaetaan ilmainen ruoka (Langar).

Yhdyskuntajärjestys

1 §

Yhdyskunnan nimi on Suomen Gurdwara Yhdyskunta, punjabiksi Finland Gurdwara Sabha ja englanniksi The Gurdwara Community of Finland.

2 §

Yhdyskunnan kotipaikka on Helsinki. Yhdyskunnan toiminnassa käytetään suomen, punjabin ja englannin kieltä.

3 §

Hallitus päättää uusien varsinaisten jäsenten ja kannatusjäsenten ottamisesta kirjallisen anomuksen perusteella. Varsinaisella täysi-ikäisellä (18 v.) jäsenellä on äänioikeus, kannatusjäsenellä ei. Vuosikokous voi erityisistä syistä nimittää kunniaapuheenjohtajia ja -jäseniä, joilla on kaikki jäsenoikeudet, mutta jotka ovat vapautettuja jäsenmaksusta.

Yhdyskunnan jäseneksi hyväksytyt henkilöt nimi kirjoitetaan yhdyskunnan jäsenluetteloon, johon merkitään muutkin häntä koskevat tarpeelliset tiedot. Yhdyskunta ilmoittaa viranomaisille muutokset jäsenluettelosaan.

Jäsen voi luopua jäsenyydestä henkilökohtaisella kirjallisella ilmoituksella. Eroaminen astuu voimaan kuukauden kuluttua ilmoituksen tekemisestä. Hallitus voi myös erottaa jäsenen, jos tämä ei ole noudattanut yhdyskunnan sääntöjä tai maksanut jäsenmaksua.

4 §

Yhdyskunnan vuosikokous päättää jäsenmaksun suuruudesta.

5 §

Yhdyskunnan vuosikokous pidetään huhtikuussa ja siinä käsitellään seuraavat asiat:

1) valitaan vuosikokouksen puheenjohtaja, sihteeri ja pöytäkirjantarkastaja,

2) esitetään yhdyskunnan vuosikertomus, tilit ja tilintarkastajan lausunto,

3) vahvistetaan tilinpäätös edelliseltä vuodelta,

4) päätetään tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle tai niistä toimenpiteistä, joihin yhdyskunnan hallinto ja tilintarkastajan antama lausunto antavat aihetta,

5) käydään läpi hallituksen kokousten pöytäkirjat,

6) päätetään jäsenmaksun suuruudesta,

7) valitaan kirjallisella ja salaisella äänestyksellä hallituksen puheenjohtaja, sihteeri, taloudenhoitaja ja jäsenet erovuoroisten tilalle,

8) valitaan yksi tilintarkastaja,

9) valitaan kunniapuheenjohtaja ja kunniajäsenet,

10) käsitellään muut hallituksen tai yhdyskunnan jäsenten esittämät asiat.

Hallitus lähettää yhdyskunnan jäsenille kutsun vuosikokoukseen vähintään viikkoa ennen kokouspäivää. Äänioikeus on varsinaisilla jäsenillä 3 §:ssä esitetyn mukaisesti. Vuosikokouksesta pidetään pöytäkirjaa, jonka puheenjohtaja ja sihteeri allekirjoittavat ja pöytäkirjantarkastaja tarkistaa.

Ylimääräinen yhdyskunnan kokous voidaan kutsua koolle edellyttäen, että siitä ilmoitetaan kuten vuosikokouksesta. Äänioikeudesta ja pöytäkirjasta on voimassa, mitä vuosikokouksesta on määrätty.

6 §

Päätäntöoikeus muissa kuin 5 §:ssä mainituissa asioissa sekä toimeenpanovalta yhdyskunnan asioissa kuuluu hallitukselle. Hallitukseen kuuluu puheenjohtaja, joka toimii myös yhdyskunnan puheenjohtajana, kaksi

varapuheenjohtajaa, taloudenhoitaja, sihteeri ja kolme muuta jäsentä ja kaksi varajäsentä. Puolet jäsenistä (puheenjohtaja, sihteeri, taloudenhoitaja ja kaksi muuta jäsentä) valitaan joka vuosi. Muiden toimikausi on kaksi vuotta.

Hallituksen kokouksissa pöytäkirjaa pitää hallituksen sihteeri. Hallituksen kokouksen pöytäkirjan tarkistavat ja allekirjoittavat puheenjohtaja ja sihteeri. Jokaisella hallituksen jäsenellä on yksi ääni, ja päätökset tehdään enemmistöperiaatteen mukaan (yli puolet äänistä). Jos äänet menevät tasan, ratkaisee se mielipide, jota puheenjohtaja kannatti. Hallituksen kokous on päätösvaltainen, jos paikalla on puheenjohtajan lisäksi vähintään neljä muuta jäsentä.

Yhdyskunnan kokous voi erottaa hallituksen jäsenen kesken toimikauden. Samalla kokous päättää uuden jäsenen valitsemisesta.

7 §

Hallituksen jäsenten tulee olla hyvämaineisia henkilöitä. Jäsenen tulee olla yhdyskunnan jäsenenä vähintään yhden vuoden ennen kuin hänet voidaan valita hallitukseen. Hallituksen jäsenten enemmistön tulee olla Suomen kansalaisia. Hallituksen puheenjohtajan tulee olla Suomen kansalainen, mielellään hyvin koulutettu ja kielitaitoinen (suomi, englanti ja punjabi) sekä perehtynyt hyvin sikhiuskontoon.

8 §

Yhdyskunnalla on oikeus panna toimeen kokouksia julkista uskonnonharjoitusta varten. Hallitus kutsuu kokoon yhdyskunnan muut kokoukset.

9 §

Yhdyskunnan tilikausi on kalenterivuosi. Hallituksen on laadittava tilinpäätös ja vuosikertomus edelliseltä vuodelta ja annettava ne tilintarkastajalle ennen helmikuun 28. päivää. Tilintarkastajan tulee ennen maaliskuun 31. päivää antaa hallitukselle kirjallinen, yhdyskunnan vuosikokoukselle osoitettu kertomus toimittamastaan yhdyskunnan hallinnon ja tilien tarkastuksesta.

10 §

Jäsenmaksuista, lahjoituksista, maksullisista luento- ja kulttuuritilaisuuksista, julkaisuista, koulutustapahtumista ja asiantuntijalausunnoista kertyvät tulonsa yhdyskunta käyttää toimintansa rahoittamiseen.

11 §

Yhdyskuntajärjestyksen muuttamisesta on päätettävä vuosikokouksessa vähintään kahden kolmasosan (2/3) äänten enemmistöllä äänestyksessä annetuista äänistä.

Yhdyskunnan purkamisesta on päätettävä kahdessa yhdyskunnan perättäisessä kokouksessa kahden kolmasosan (2/3) äänten enemmistöllä äänestyksessä annetuista äänistä.

Jos yhdyskunta purkautuu, käytetään sen varat Intian kehitysyhteistyön hyväksi sen mukaan kuin yhdyskunnan viimeinen kokous päättää.

12 §

Muutoin yhdyskunnan toiminnassa noudatetaan voimassa olevan uskonnonvapauslain säännöksiä.

Opetusministeriö on tutkinut tämän asian. Suomen Gurdwara Yhdyskunta -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan yhdyskuntajärjestys on laadittu uskonnonvapauslain (267/1922) mukaisesti, eivätkä sen uskonnustus tai uskonnonharjoitusmuoto ole vastoin lakia tai hyviä tapoja.

Yhdyskunnan hallitus täyttää uskonnonvapauslain 15 §:n vaatimukset.

Tämän perusteella opetusministeriö on hyväksynyt Suomen Gurdwara Yhdyskunta -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan uskonnollisten yhdyskuntien rekisteriin merkittäväksi.

Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 1998

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Ylitarkastaja Salla Rinne

N:o 340

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
eläimistä saatavien elintarvikkeiden tutkimuksia tekevästä laboratorioista

Annettu Helsingissä 13 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1195/1996) 55 ja 56 §:n nojalla:

1 §

Päätöksen soveltamisala

Eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetussa laissa (1195/1996), jäljempänä hygienialaki, tarkoitettuja tutkimuksia tekevien laboratorioiden hyväksymisessä noudatetaan tämän päätöksen säännöksiä. Päätöksessä säädetään myös hygienialaissa tarkoitetuista kansallisista vertailulaboratorioista ja niiden tehtävistä sekä hygienialain nojalla tehtävissä tutkimuksissa käytettävistä tutkimusmenetelmistä ja laboratoriohenkilökunnalle asetettavista pätevyysvaatimuksista.

2 §

Kansalliset vertailulaboratoriot

Laboratoriotutkimusten kansallisena vertailulaboratoriona toimii eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos. Merellisiä biotoksiineja koskeissa tutkimuksissa kansallisena vertailulaboratoriona toimii kuitenkin tullilaboratorio ja eläimistä saatavien elintarvikkeiden radioaktiivisten aineiden tutkimuksissa säteilyturvakeskus.

3 §

Kansallisten vertailulaboratorioiden tehtävät

Kansallisen vertailulaboratorion tehtävänä on:

1) ohjata oman tehtäväkenttensä osalta tämän päätöksen mukaisesti hyväksytyjä laboratorioita erityisesti siltä osin kuin on kysymys vertailuaineista, laadunvarmistuksesta sekä tutkimus- ja näytteenottomenetelmistä;

2) ohjata valtakunnallisesti näytteitä tutkivien laboratorioiden toimintaa;

3) ohjata ja tarvittaessa säännöllisesti järjestää vertailututkimuksia; ja

4) toimia yhteistyössä Euroopan yhteisön vertailulaboratorioiden kanssa ja välittää näiltä saamaansa tietoa kansallisesti.

4 §

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen hyväksymät laboratoriot

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on hyväksyttävä laboratorio sellaiseksi laboratorioiksi, jossa voidaan tehdä hygienialaissa tai sen nojalla säädettyjä tutkimuksia, jos laboratorio täyttää eurooppalaisen standardin EN 45001 tai ISO Guide 25 -oppaan vaatimukset. Tällaisia hygienialaissa tai sen nojalla säädettyjä tutkimuksia ovat viranomaisten ottamista näytteistä tehdyt tutkimukset sekä sellaiset omavalvontajärjestelmään sisältyvät tutkimukset, joiden tekemisestä säädetään maa- ja metsätalousministeriön päätöksillä.

Sellaisten laboratorioiden, jotka tekevät kansalliseen vierasainevalvontaohjelmaan sisältyviä tutkimuksia, on lisäksi haettava

akkreditointi keskeisille menetelmille, joita käytetään valvontaohjelmaan sisältyvien näytteiden tutkimisessa.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos asettaa kuitenkin hyväksymisen edellytykset sellaisille laboratorioille, jotka tekevät vain aistinvaraista arviointia, lihan pH:n mittauksia, lihan keittokokeita tai trikiinitutkimuksia taikka raakamaidon mikrobilääkejäämien mittauksia maitoalan laitokseen vastaanoton yhteydessä.

Laboratorioiden hyväksymisen edellytyksenä on lisäksi, että laboratorio osallistuu eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen edellyttämiin vertailututkimuksiin sekä pätevyyden arviointeihin.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on hyväksymisen yhteydessä määriteltävä laboratorion pätevyysalue.

5 §

Laitoksen valvojan hyväksymät laboratoriot

Jos laboratoriossa tehdään muita valvontaviranomaisen edellyttämiä, omavalvontajärjestelmään sisältyviä tutkimuksia kuin mitä 4 §:ssä on tarkoitettu, on laitosta valvovan kunnan valvontaviranomaisen tai valtion tarkastuseläinlääkärin hygienialain 56 §:n 2 momentin mukaisesti hyväksyttävä laboratorio. Hyväksymisen edellytyksenä on, että laboratoriolla on kirjallinen laatujärjestelmä, laboratorio toimii hyvän laboratoriokäytännön mukaisesti ja laboratorio osallistuu käyttämiensä menetelmien osalta eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen suosittelemiin vertailututkimuksiin.

Viranomaisen on ilmoitettava hyväksymänsä laboratorio eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

6 §

Laboratorioiden pätevyyden arviointi

Mittatekniikan keskuksen FINAS-yksikön tai muun toimitilimen, joka täyttää eurooppalaisessa standardissa EN 45003 laboratorioita hyväksyville toimitilimille asetetut yleisvaatimukset, on arvioitava eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen hyväksymistä hakevien laboratorioiden pätevyys. Arviointi suoritetaan eurooppalaisen standardin EN 45002 vaatimusten mukaisesti.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on kuitenkin arvioitava 4 §:n 3 momentissa tarkoitettujen laboratorioiden pätevyys.

Arvioinnin on kohdistuttava niihin tutkimuksiin, joille kyseinen laboratorio hakee eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen hyväksyntää.

7 §

Laboratorioiden rekisteröinti

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on annettava hyväksymälleen laboratoriolle numero sekä pidettävä rekisteriä näistä laboratorioista ja niiden pätevyysalueista.

8 §

Tutkimusmenetelmät

Hygienialain nojalla tehtävät tutkimukset on tehtävä hygienialaissa tai sen nojalla annetuissa maa- ja metsätalousministeriön päätöksissä säädetyillä menetelmillä. Jos tällaisia menetelmiä ei ole säädetty, on käytettävä ensisijaisesti kansainvälisesti hyväksytyjen menetelmäkokoelmien menetelmiä.

Jos käytetään muita kuin kansainvälisesti hyväksytyjen menetelmäkokoelmien menetelmiä, tutkimusmenetelmien on oltava validoituja ja niillä saadun tuloksen on oltava osoitettavasti yhtäpitävä 1 momentissa mainittujen menetelmäkokoelmien menetelmillä saatujen tulosten kanssa.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos antaa tarvittaessa suosituksia käytettävistä tutkimusmenetelmistä.

9 §

Laboratoriohenkilökunnan pätevyys

Edellä 4 §:n 1 momentin mukaan hyväksytyissä laboratorioissa on mikrobiologisista ja kemiallisista tutkimuksista vastaavalla henkilöllä tai vastaavilla henkilöillä oltava tehtävään soveltuva korkeakoulututkinto tai vastaava pätevyys.

Eläinten terveydentilan tai sairauksien toteamiseksi suoritettavia tutkimuksia tekevän yksityisen laboratorion vastaavan johtajan pätevyysvaatimuksista säädetään eläinlääkintähuoltolain (685/1990) 18 §:ssä.

10 §

Laboratorion hyväksynnän peruutus

Jos hyväksytty laboratorio ei enää täytä tässä päätöksessä asetettuja vaatimuksia, laboratorion hyväksyneen viranomaisen on peruutettava antamansa hyväksyntä.

11 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta tässä päätöksessä tarkoitettuihin kunnan valvontaviranomaisen, valtion tarkastuseläinlääkärin tai eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen päätöksiin säädetään hygienialain 40, 41 ja 43 §:ssä.

Helsingissä 13 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

12 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998. Päätöksen 4 §:n 2 momentti tulee kuitenkin voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa toiminnassa olleet laboratoriot voidaan hyväksyä tämän päätöksen mukaisesti, vaikka 4 ja 5 §:ssä sekä 9 §:n 1 momentissa säädettyt hyväksymisedellytykset eivät täyty, jos laboratorio täyttää asianomaisen hyväksyvän viranomaisen asettamat vaatimukset. Nämä laboratoriot on saatettava tämän päätöksen mukaiset hyväksymisehdot täyttäviksi viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1999.

Eläinlääkintötarkastaja Riitta Armfelt

N:o 341

**Sosiaali- ja terveysministeriön ilmoitus
erästä ministeriön päätöksestä**

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on asetuksessa 1364/1993:

Sosiaali- ja terveysministeriö on 15 päivänä toukokuuta 1998 antanut päätöksen alusten lastauksessa ja purkamisessa käytettävien nostolaitteiden turvallisuusmääräyksistä annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen 1 §:ssä tarkoitettujen turvallisuusmääräysten muuttamisesta.

Päätös on saatavissa sosiaali- ja terveysministeriön työsuojeluosastolta, osoite Uimalankatu 1, 33100 Tampere, puhelin (03) 2608 111.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1998

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Vanhempi hallitussihteeri Pertti Siiki

Ilmoitettu neuvoston direktiivin 83/189/ETY, muut. 88/182/ETY, muut. 94/10/EY mukaisesti

N:o 331—341, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1998